

sen, give dette tilkjende ved at stemme imod denne, og ikke søge at komme bort deraf ved nogen Tilføining eller Forandring, der kan bringe Usikkerhed tilføede og fremkalde en i Virkeligheden aldeles ussørlig Enighed. Skulde det alsa fra forskjellige Sider vise sig, at dette Endringsforslag har Stemningen for sig, saa ønsker jeg det vedtaget, og vil ansee det for en virkelig Forbedring af Adressen. Viser det sig derimod, at der er deelte Ansæelser om det, og at der som Følge deraf vil gjøre sig forskjellige Betragtninger gjældende, som bestemmende ved Afstemningen, saa er jeg af de øvrige Herrer, der have indbragt Forslaget tilligemed mig, bemyndiget til at tage det tilbage. Jeg haaber derfor, at vi gennem Udtalelser fra de forskjellige Sider, navnlig fra Andre end de Herrer, der have været Medlemmer af Udvalget, og som allerede engang have underkastet dette Spørgsmaal Behandling i deres Midte, maae kunne erfare, hvorledes Stemningen er i Thinget. Hvis den, som jeg haaber, er i Overensstemmelse med Endringsforslaget, saa troer jeg ikke, at dets Vedtagelse vil kunne gjøre den ringeste Skade, allermindst, om den skulde bevirke, at Afstemningen blev et virkeligt Udtryk af, hvad vi mene, og ikke en Tilsløring deraf.

H. Jensen: Jeg kunde meget ønske nærmere at paavise, at den ærede sidste Taler har opfattet den af ham omtalte Adresse, der ikke her ligger for til Behandling, paa en urigtig Maade, men da dette ikke kan skee her, maa jeg forbeholde mig, forsaavidt jeg maatte finde Anledning dertil, at gjøre det ad en anden Veie. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa en lille Yttring, som den ærede sidste Taler har brugt i sit Foredrag, idet han omtalte en noget kraftig Yttring, der var brugt af den ærede Ordfører, og gjorde opmærksom paa, at denne Yttring sigtede til, hvad et Medlem havde udtalt her i Salen under Sagens forrige Behandling, og den ærede sidste Taler bemærkede, at han kunde meget godt huske, at der var saaledet saadanne Ytringer her. Han forvarede sig imidlertid imod, at han skulde kunne bruge saa stærke Udtryk om noget Medlem her; for nu at komme hans Høimmelse til Hjælp i saa Henseende, er det, at jeg har begjæret Dr-

det; jeg vil minde om nogle Ytringer, som han under Sagens første Behandling brugte om et andet Medlem her i Salen, nemlig det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer). Den ærede sidste Taler yttrade nemlig, efter at have belyst det nævnte Medlems Foredrag: „Det er en feig Fremstilling, det er ikke ærligt og redeligt at fremsætte Spørgsmaalet saaledes som berørt... (Ville: Væs videre!)“

Formanden: Jeg maa dertil bemærke, at jeg har ikke opfattet det ærede Medlems Udtalelse under første Behandling, og — efter at have seet de berørte Ytringer i Rigsdagstidenden i deres hele Forbindelse saavel med det Foregaaende som med det Efterfølgende — troer jeg heller ikke, at de med Høie kunne opfattes som sigtende til det Medlems Foredrag, der nu blev nævnt. Hvis Ytringerne havde været saadanne, at de maatte opfattes som sigtende til en Udtalelse her i Salen, saa vilde jeg have kaldt det Medlem, der havde brugt dem, til Orden, fordi han havde brugt dem. Jeg troer, at en rolig Gjennemlæsning og Overveielse af den paagjældende Deel af Foredraget vil vise, at det kun er ved Dvang, man vil kunne henføre de omtalte Ytringer som sigtende til en foregaaende Taler.

Ville: Tillader den ærede Formand, at jeg saaer Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Ja, for en kort Bemærkning; men jeg ønskede rigtignok meget, at Diskussionen om, hvad der er foregaaet under Sagens forrige Behandling, snart maatte være tilende.

Ville: Jeg vil blot bemærke, at jeg har ikke det Nummer af Tidenden ved Haanden, hvori de Ytringer staae anførte, som nys bleve citerede: men saameget kan jeg huske, at der følger strax efter nogle Ord, som gjøre, at Udtalelsen i dens Heelhed kommer omtrent til at lyde saaledes, at Spørgsmaalet er ikke filliet saaledes ærligt og redeligt, at der derpaa kan gives et ærligt og redeligt Svar, hvilket ganske vist væsentligt forandrer Karakteren i denne